

Občasník kanoistického oddílu

Číslo 24.

Zdarma, děti do 10 let 50% sleva

25. října 2000

Motorlet
2000

Úvodem

Vážení čtenáři. Pamatuji se, že na počátku vydávání našeho Občasníku, asi tak v pátém čísle, si Jarin stěžoval na jakési tiskařské šotky. Přiznám se, že mě to tehdy docela pobavilo. Dnes s odstupem času zjišťuji, že Jarin měl tehdy tak trochu pravdu. Stává se, že za mnou přijdete s nějakými překlepy, prepisy, nebo jinými bludy s tím, jak jsem tam mohl jen takovou kravinu vůbec napsat. Horší pak je, když se jedná o nějaké mylné nebo špatně zjištěné datum v nějaké plánované akci. Sám někdy nevím jak je to možné. Občasník je samozřejmě vždy zkušebně vytištěn a projde rukama i

několika lidem. Po té ho teprve nechám vytisknout na ostro. No a když mám tedy v ruce nějakých těch sto výtisků a jeden si vezmu na přečtení, hrůzou se mi samotnému ježí vlasy na hlavě. Nezbyvá mi pak nic jiného, než všech sto Občasníků nějak opravit (mých oprav jste si už určitě někdy všimli). Tato

práce mě hodně zdrží a nezdíka kdy chodím spát až hodě po půlnoci. Těch sto Občasníků se totiž nedá jen tak vyhodit a vytisknout znovu. Tiskneme a množíme je většinou pokoutně, kde to zrovna jde a koledujeme si tak akorát o pořádné průser. Ono by si totiž každé jinak za barevné výtisk řek tak tři pětky, za černobílé tak pětku!

Když už jsem u nedostatku času. Mohli jste si všimnout, že se podařilo vydávat Občasník pravidelně 5x do roka. Snažím se i dodržet přesné termíny vydání, nebo vydat Občasník tak, aby upozornil na nějakou důležitou akci, avšak někdy to je téměř nad mé síly. Sehnat všechny články, fotky a příspěvky je hrozná a mnohdy i nevděčná práce. No a když už je někdy úplně všechno hotovo, může přijít situace jako u posledního čísla, které nám pivovaru na Korunní. Občasník tak musel vyjít v šiléném fofru a také to na něm bylo znát. Také nastal problém s jeho přenosem po Internetu, protože byl příliš veliký, což jindy také nebývá.

Když už jsem u toho Internetu. Občasník můžeme posílat také mejlem. Má to tu výhodu, že ho dostanete tak o týden dřív než poštou a v případě, že je Občasník černobílý, můžete si ho nechat vytisknout v barvě nebo si ho poupravit nebo co já vím. Ono to také samozřejmě vyjde pro nás levnějc.

Zkrátka, buďte prosím k vydávání Občasníku shovívaví a tiskařské šotky přijímejte jako nutné zlo. Vzpomeňte si při tom třeba na poštovní známky – ty co mají špatný tisk, jiný papír nebo jinou anomálii, bývají zpravidla těmi nejceněnějšími!

Pavel Drbal

Stalo se

Zájezd na vodu: Jizera

Na Jizeru jsme vyráželi s trochou obav o vodní stav. Naše obavy se však naplnili jez částečně, celý úsek, který

jsme si vybrali, šel v celku slušně projet i na deblovkách mimo jednoho místa a to jsme obepluli náhonem.

V sobotu jsme nasedali na soutoku Kamenice a Jizery a spluli jsme si to až do Rakous. Nejvíce jsme si užili při přetahování náhonů, kde plasty nasedali na zdi. Při tomto skákání se prasknul Humpa na kajaku a já na singlu. Mě se však podařilo eskymovat. O další velmi pěkné zpestření se postaral Mišička. Tuto akci vidělo jen pár lidí, mezi nimiž jsem byl i já. Pokusím se Vám to popsat. Představte si šikmý břeh asi 6m dlouhý, končící asi 3m vysokou zdi. V korytě pak tekla voda z náhonu. Na hraně rostou dva stromy, asi 3,5m od sebe. Tak to je popis místa

a teď popis akce. První skákal Drbža, ale protože nevěděl jaká tam je přesně hloubka, nasedal až na zdi a snažil se skočit hodně naplacato, což se mu také podařilo. Změřil pádlem hloubku a zjistil, že v místě doskoku má voda tak metr třicet. Mišička nasedal až nahoře, rozjel to po trávě, čímž získal velmi

slušnou rychlost. V půlce cesty se však najednou kajak stáčí a zcela neřízný, zachytává se na hraně o jeden ze stromků a dostává kolmou rotaci. To však není všechno. Loď přepadla přes hranu zdi a vlivem vychýleného těžiště získala rotaci vodorovnou. Takto se loď roztočila všemi směry a dopadla dnem vzhůru na vodní hladinu. Po krátké pauze Mišička úspěšně eskymoval. No, můžete hádat co se asi vynořilo. Buď rotacemi otřesený a nebo totálně vysmátý Mišička. */Zajícova soutěžní otázka – odpovědi doručte mě, Drbžovi, nebo Humpovi /*. O další krásné zpestření se večer postaral náš řidič. Ten na tábořišti Paraplíčko při sjíždění malého kopečku posadil svůj autobus tak, že mu kola téměř vysela ve vzduchu. Zaparkovaný autobus již neodjel a Ráďa s Mišičkou šli shánět traktor. Autobus seděl na zadku až do tmy, kdy se ho podařilo traktorem vytáhnout.

V neděli jsme pluli z Paraplíčka, kde jsme asi dvě hodiny trávili trénováním na peřeji. V Malé skále jsme pak ještě trénovali na jezu. Cestou nám Humpa ještě ukázal jak se skáče na singlu – zase cvak. K němu se ještě přidal Zdeněk, ostatní v pohodě. Na konci jsem si ještě zopakoval své záchranné znalosti při záchraně našeho pivního sudu. Mišička ho totiž dal vychladit a on mu uplaval. U Mišičky co den, to perla. Pak ještě pár piv u autobusu a hurá domů.

24,6km ZW (WW1)

Martin Kraml

Zájezd na vodu: Radbuza, Mže

Tuto vodu měl vést původně Drbža, ale bohužel si ho zavolal jeho druhý a velmi hezký koníček. Tak jsem to odnesl já.

Radbuza našťastí měla vodu a tak jsme se vydali ze Staňkova směrem na Chotěšov po velmi klidné vodě zpestřené spoustou jezů. I na takto klidné a nenáročné vodě jsme si v celku slušně zatrénovali a z obtížnosti ZW jsme byli mokří jako z WW?. Ptáte se jak to? Většina jezů byla totiž sjízdňá a také řádně vysoká. Na jednom jezu se

nám dokonce cvakla Bára. Pravda, mohl jsem tomu trochu zabránit, kdybych ji na koruně jezu srovnal jako ostatní, ale nějak se mi to nepovedlo (nebo nechtělo?). Na jiném jezu se nám zase málem podařilo utopit několik lodí protože se háčkům strhly špicdeky (někteří je neměli vůbec). Na jiném jezu se mi s Honzou Matouškem podařila postavit deblovka tak krásně na zadek, jak se mi to mnohokrát nepodaří ani na kajaku. Přetahoval jsem loď s Honzou přes korunu jezu a když se loď začala rozjíždět, tak jsem naskočil za něj. Dole se nám pak loď zhoupla tak, že jsem myslal, že spadnu.

V neděli jsme vyrazili na Mži. Nasedali jsme pod Hracholuskou přehradou a končili jsme před Plzní. Propluli jsme krásnou krajinou s několika jezy, které sice byly většinou sjízdné, ne však již tak vysoké.

Obě řeky jsou krásné na podzimní jízdu, kdy se člověk nechce koupat a chce si vychutnat přírodu. Neměly by se však jezdit často aby se neokoukaly.

Radbuza: 21,5km, obtížnost ZW

Mže: 16,1km, obtížnost ZW

Martin Kraml

Zájezd na vodu: Lužnice, Hamerák

Již týden před touto akcí Zákopčaník varoval, že by mělo celý víkend pršet, nebo být pod mrakem. Jeho předpověď se tentokrát do detailů vyplnila.

Před loděnicí v sobotu ráno pak jistě nikdo nedoufal, že se mraky roztrhají a vykoukne sluníčko. Bylo mokro a každou chvíli to vypadalo na déšť. Náš přívěs jsme zapřáhli za známý linkáč a vedoucí zájezdu Zajíc zavelel k odjezdu. Mířili jsme si to do Tábora na Lužnici. Cestou nám začalo pršet. Když jsme dorazili k řece, déšť zesílil na intenzitě. Mě překvapil stav vody. Lužnici jsem jel několikrát, vždy ale měla tak akorát limit sjízdnosti. Nyní měla o dobrý půlmetr vody navíc. Začali jsme se převlíkat na vodu. Někteří na dešti, chytřejší si zalezli do autobusu a mačkali se tam s ostatními a ti nejchytřejší si našli opuštěnou suchou zastřešenou zastávku autobusu s pohodlnou lavičkou. Již na prvním jezu nám Jana ukázala jak se „kryší“ z kajaku (Fuj!). Pak již následovalo několik dalších jezů, které šli za tohoto stavu vody v pohodě projet a čehož jaksepatří využíval Zajíc i celý zbytek dětského oddílu. Na opravené Harachovce se někteří zahřáli grogem, stále totiž pršelo. Cestou bylo ještě pár jezů, všechny však šli celkem bez obtíží sjet. Na Lužničance jsme pak vylézali z lodí celí prokřehlí a mokří. Z dětského oddílu se až na pár jedinců pocvakali všichni. Uvítali jsme však zprávu od Zajíce který vyjednal s Rajčetem nocleh v jedné základní škole kousek od Tábora. Tam jsme se ubytovali v jedné třídě na chodbě, jsme si mohli uvařit a po zábradlích jsme si rozvěsili mokré věci. Někteří, především ti starší, se pak šli ještě osvěžit do místní restaurace. Usínali jsme s pocitem dokonalosti.

Ráno bylo stále zatažené s občasnými přeháňkami. Kajlovci si to namířili opět na Lužnici, my jsme vyjeli ještě před nimi. Mířili jsme na Jindřichův Hradec na hráz Malého Ratmířova . Tam bývá začátek sobotní „vétéjézedky“, neboli takového vodáckého závodu, určeného pro oddíly i pro širokou veřejnost. V neděli se sice již závod nekonal, stavidlo rybníka však zůstává otevřené a vody je proto stále dost. Pod hrází začíná asi kilometrový úsek peřejí. Na ten si troufli ti zkušenější. Ostatní je pak ze břehu sledovali. Končilo se v Jindřiši. V rychlosti se navázali lodě a jelo se opět ke hrází. Tam se v rychlosti lodě sundali a jelo se znovu. Pod hrází Zajíc sestřelil jednoho kajakáře na laminátu. Chudák, ani nevěděl jak se pod tu vodu dostal. V Jindřiši šli pak na vodu všichni. Jelo se do Dvorečka. Tam již není voda tak rychlá a peřejnatá. Ve Dvorečku se pak hromadně navazovalo. Zajíc si to však chtěl s dětským oddílem sjet ještě jednou a tak se jelo znovu do Jindříše. Do Dvorečka pak dojeli celí zmrzlí. Všichni jsme se najedli a zahřáli. Po třetí hodině jsme si to pak všichni uháněli na Prahu.

Pavel Drbal

Lesní brigáda

Letošní lesní brigáda byla svým způsobem zlomová. Mířili jsme totiž na zcela jiné místo než na které jsme jezdili posledních třináct let. Jarin nám dohodl přes svoji snoubenku místo s lidmi, kteří o nás mají skutečně zájem. Mířili jsme do chaty v Orlických horách.

Sraz byl již v pátek na Hlavním nádraží. Sešlo se

nás sedmadvacet. Do Jablonného jsme dorazili až za tmy. Tam jsme se poprvé setkali s novým správcem lesa. Po tmě jsme si to pak zamířili do Jamného na chatu Kozlovka. Byla vybavena krbem a dvanácti postelemi. Spát se šlo téměř hned po příchodu.

Druhý den jsme vyrazili asi 2km za Jamné do místních lesů. Tam jsme stahovali vyřezané stromky a dávali jsme je na hromady. K obědu byly tradičně

buřty. Pan správce nám k nim přivezl minerálku a starším pivo. Po obědě se šlo opět pracovat. Naše práce se však stále víc měnila v šiškovou válku. Kolem čtvrté jsme pak definitivně všeho nechali a vydali jsme se na chatu. Cestou byli ztrestáni Kečup s Ájíkem za svoje neustálé provokování. K večeři byl guláš s knedlíkem. Moc nám chutnal. Po večeři se pak u ohně slavnostně otevřela tradice a přečetli všechny staré zprávy. Po večeři se pak sedělo v chatě a hrálo na kytary. Unavení si šli lehnout, zbylo jen pár starších, kteří tiše při vínku zpívali.

V neděli jsme již nepracovali. Po snídani jsme vyrazili na Suchý vrch. Ten je 995m vysoký a v jeho blízkosti se nachází několik pohraničních opevnění. My jsme šli na exkursi pevnosti Bouda, kterou s námi průvodce téměř proběhl. Pak jsme ještě dali kolečko po

místních značených i neznačených trasách a šli jsme do chaty na oběd. Po obědě přečetl Zajíc novou zprávu do tradice. Ta se pak i se starou zapečetěnou schránkou vložila do schránky nové. Tím se uzavřela jedna Žernovská kapitola. Stará tradice se totiž otevře až za několik let. Pro tradici jsme našli nové místo poblíž chaty. Všichni věříme že se tu za rok opět setkáme.

Pavel Drbal

Letní putovní tábor Sluníček s Angličany

Několik postřehů o pobytu Angličanů mezi námi.

Střípky, které jsou zde uvedeny, tvoří část mozaiky a je třeba pro plánování dalších společných akcí s nimi počítat.

Hodnocení vodácké zdatnosti každého jednotlivce.

Většina účastníků splňovala dle korespondence splnění požadavků na zvládnutí základního vodáckého výcviku. Ten je v podmínkách Velké Británie ohodnocen různými odznaky a jedním z nejvyšších je vedoucí. Přesto se domnívám, že držet správně pádlo, dokázat udržet loď ve směru plavby, při zvrhnutí jistit loď a pádlo, neutíkat na břeh, chůze v peřeji a další svědčí o tom, že skauti nejsou příliš trénovaní. Asi je to proto, že nejsou specializováni a tak den, dva na vodě ročně nemůže nahradit naši průpravu.

Je nutné se také zmínit o tom, že většina jich jezdí na kajacích. Kánoe nejsou v Anglii populární. Nevím, zda jízda stále dolů po řece vyplývala z nedostatku jejich sebevědomí nebo to byl pouze zvyk.

Měli několik příležitostí před prvními šlajsnami trénovat, ale pohrdli jimi a pak se to projevilo. Přesto se domnívám, že jsou to odvážní a snaživí lidé. Vydrželi bez odmlouvání až do konce. Pouze obava před plavbou na Lipně způsobila, že jsme museli změnit program.

Stravování

Letos více než jiná léta jsme si uvědomovali, že se musíme trochu přizpůsobit anglické kuchyni. Jejich děti byly dosti nepřizpůsobivé. Dospělí snědli všechno, dokonce si přidávali. Rituál při zahájení jídla byl takový: vedoucí mládeže si vzal jídlo a ochutnal, děti si pak napichovali kousky jídla z jeho talíře. Bylo zajímavé, že maso je příliš nelákalo. Přidávali si suché brambory, kolínka a tak se dospělí mohli dostatečně cpát. Největším hitem byla snídaně, při které se podával toastový chléb (opečený na ohni) s máslem a džemem. Starší si po ránu vylepšovali toasty sardelovou pastou.

Čaj připravovaný námi byl dle nich slabý. Proto si většina vařila svůj vlastní. Br, to byl dryják, ale proti gustu žádný dišputát. Pokud nebyl čaj, pili kávu.

A co jejich kuchyně? Také jsme ochutnali. Byl jsem překvapen našimi dětmi. Poridž ke snídani je příliš nenadchl. Byly to vložky uvařené ve slané vodě – irský styl, který mohli vylepšit mlékem, máslem nebo džemem. Zkusily všechno, ale nic je nenadchlo. Ovšem snídaně ze zbytků se šunkou a rajčaty, to bylo něco. Jen se po ní zaprášilo. A co teprve večeře - kuřecí křidélka se zeleninou? I když Angličani vařili za obtížných podmínek – časté přeháňky s deštěm, přesto jsme se všichni oblizovali. Ten večer byl také teplý desert. Zapečený banán s čokoládou. Soudím, že naše děti jsou zvědavější a proto bez velkých oklik ochutnávali všechno, co se jim podalo.

Postřehů je hodně a prostoru tak akorát. Příště bude povídání o sportování na táboře.

Ahoj

Pavel Kárník

Zahraníční okénko.

Mnozí z Vás již vědí, že Sluníčka navázala kontakt s Angličany. Ti byli letos v ČR a zúčastnili se našeho tábora. V příštím roce plánujeme cestu k nim. Připravuje se program zájezdu a od toho se odvíjí mnoho otázek. Pro kolik lidí cestu připravit, kam všude zajet, strávit čas pouze v táboře skautů apod. Vše se odvíjí od peněz. Proto moje otázka zní: Kdo za cenu 13 000 Kč má zájem cestovat do Anglie na dobu cca 14dní? Vaše odpovědi očekávám na tel. čísle : 75 61 98 ve večerních hodinách – nebo nechte aspoň vzkaz na záznamníku do poloviny listopadu.

Ahoj

Pavel Kárník

Slovo předsedy

Vážení členové, předem svého krátkého příspěvku bych chtěl připomenout, že loděnice je již od 16.10. uzavřena. Bude v provozu pouze v době pořádání akcí, tj. při společenských večerech, při běhu na Dívčích hradech apod.

Toto je také správný okamžik proto, abych poděkoval manželům Schnaibergovým za správcování a údržbu loděnice. Jsme s jejich prací velmi spokojeni a doufáme, že i oni u nás ještě dlouhá léta vydrží. Ještě bych chtěl poděkovat všem, co letos odpracovali brigádnické hodiny. Bohužel musím konstatovat, že těch co ne, byla většina. Tuto většinu bych chtěl upozornit, že jim budou neodpracované brigády naučtovány při placení příspěvků pro příští rok. Toto je vše co mám tentokrát na srdci a přeji Vám všem hodně slunných dnů v tomto podzimním čase.

Radek Douděra

Okénko hospodáře

Vážení členové oddílu,

mé okénko bude tentokrát krátké, nicméně aktuální a především pro majitele lodí uskladněných v boxech 2 a 3 důležité!

Dne 4.11.2000 proběhne v odpoledních hodinách inventarizace lodí uložených v boxech 2 a 3. Inventarizace je nutná, neboť poslední inventarizace proběhla v roce 1996 a od té doby se výrazně obměnila členská základna. S tím došlo i ke změně v krakorcích. Chtěl bych připomenout, že každá loď umístěná ve výše uvedených boxech musí být označena číslem shodným s pronajatým krakorcem. Číslo by mělo být viditelné a loď ukládána tak, aby číslo směřovalo do uličky. Pokud číslo na lodi nemáte, raději si jej tam vytvořte sami. Máte-li loď na jiném krakorci, než který je na lodi uveden, proveďte přeznačení v souladu s číslem krakorce, který momentálně obýváte. Loď bez tohoto číselného označení, a především loď které se

budou nalézat na krakorcích, které jsou dle evidence volné, budou z těchto krakorců nekompromisně odneseny

a uzamčeny v prostoru bývalého boxu č.5. Po majitelích těchto lodí se pak bude požadovat patřičné vysvětlení.

Věřím, že chápete, že inventarizace je nutné zlo a že v rámci svých možností přispějete k jejímu hladkému průběhu. To je z dnešního okénka hospodáře vše.

Jiří Jareš

Akce a zájezdy:

Podmínky na účast na zájezdech

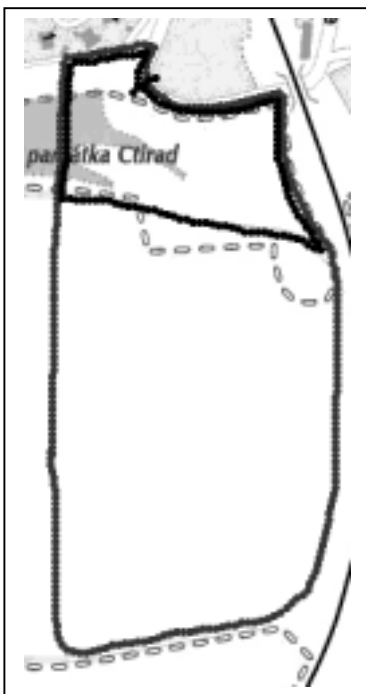
1. Zálohu ve výši nejméně 50% z ceny zájezdu je zapotřebí zaplatit nejpozději ve středu před zájezdem, není-li dáno jinak.
2. Při nedostavení se na zájezd se vrací pouze 50% z ceny zájezdu, při předložení potvrzení od lékaře se vrací celá zaplacená částka.
3. Každý čtvrtý autobusový zájezd, kterého se zúčastníte v daném kalendářním roce je zvýhodněn slevou ve výši 20% - netýká se členů TOM.
4. Při dostavení se na zájezd bez předchozího ohlášení se účtuje přírážka 50,-Kč.

2. 11. Společenský večer

Listopadový společenský večer bude zasvěcen videu. Bude promítán film o vodách na Korsice letos z jara. V hlavních rolích: Martin Zajíc Kraml a Tomáš Hocke Hokejka.

4. 11. Běh o koláč panny z Dívčích Hradů

Stejně jako každý rok i letos se koná tradiční Běh o koláč panny z Dívčích Hradů - tentokrát je to již 17. ročník. Nicméně jsme letos museli zvýšit startovní poplatek, aby nám alespoň trochu pokryl základní náklady - připravte si tedy 15Kč - dospělí i děti. Začátek prezence je v 9 hodin, předpokládané uzavření počtu startujících v 10 hodin, odchod na start a konečně v 10:30 start první kategorie - muži. Předpokládaný čas rozdáni koláčů a tím i vyhlášení výsledků a rozchod do svých domovů okolo 12:30. Nejkratší trasa (opravdu nejkratší, menší již nelze) měří 1000m, nejdelší trasa pro muže měří 5250m, zbytek se vejde mezi to. Vzhledem k tomu, že jsme opravili naše hygienické zázemí, je možnost se po skončení závodu osprchovat. A pro ty, kterým to pořád nestačí tak je tady mapa trasy. Pokud máte zájem se zúčastnit, napište, ať se můžeme připravit.

18 – 19. 11. a 2 – 3. 12. 2000 Pěší výlet

Dne 18. – 19. 11. a 2. – 3. 12. 2000 se koná pod vedením Pavla Drbala a Radka Douděry pěší výlet do přírody. Akce je určena především pro děti z TOM. Spaní ze soboty na neděli je pod vlastním stanem, celtou, nebo

pod širákem (záleží na Vás). Jídlo bude společné od sobotní večeře.

Přihlásit se je třeba vždy do středy před plánovaným zájezdem v loděnici u Zajíce (tel: 72761721), Pavla Drbala (0605/750516,72762157), nebo u Radka Douděry (0604/467353). Tam se taky dozvíte bližší informace o zájezdu.

9. 12. – Eskymáci

Rok se s rokem sešel a už je tu zase zima. A protože některým ta voda chybí a chtějí si zopakovat eskymáky, tak i letos v zimě se budeme chodit koupat. Toto je první termín nácvičku eskymáků, opět v bazénu ČZU na Suchdole. Začínáme ve 12:00, končíme ve 14:00. K dispozici bude 5 lodí a bazén (ten je pro ty, kteří by si chtěli přijít pouze zaplavat). Ceny jako vždy mírné, pro ty kdo budou chtít pouze plavat, to činí 50Kč/2 hodiny, pro ty co budou chtít i eskymáky, pak 100Kč/2 hodiny. Nelze platit pouze za hodinu. Počet lidí na jednu loď bude přiměřený.

Kajaky: Innuendo – Vaňha, Bert – Železný, Diablo – Eskymo, Blunt – Necky.

Singly: Bert, Bobr - Železný

Termíny eskymáků:

mezi 12. – 14. hodinou: 9.12.2000, 20. 1. 2001, 24. 3. 2001,
mezi 9 - 11 hodinou: 24.2. 2001.

16. - 17. 12. Lyžařský zájezd - Pec pod Sněžkou

První hory v nové zimní sezoně a hned jedeme lyžovat či běžkovat do Pece pod Sněžkou. Sníh snad letos bude (loni touto dobou tam byl). Tak by to mohlo být fajn. Stihneme ještě předsezónní slevy a bude to tedy hnedle o něco levnější. Ubytování budeme v horské chatě U Pekařů, kde jsou pěkné pokojíčky, povlečení v ceně, kuchyňka, sprchy, klubovna, televize, vlek hnedle za rohem - prostě super podmínky pro špičkové výkony. Odjezd bude z Prahy opět z náměstí I.P.Pavlova v sobotu brzy ráno v 6:15 je náš klasický čas. Návrat v neděli k večeru. Ceny jsou o něco vyšší než na vodu, ostatně zde to máte i s ubytováním - členové SK Motorlet 360Kč, nečlenové 420Kč, členové TOM 360Kč (s jídlem od sobotní večeře). Uzávěrka přihlášek nejpozději 6. 12., nicméně váš zájem projeďte co nejdříve, ať na tý chatě vědí, kolik nás přijede a ať máme kde spát. (První lidé se již přihlásili) Termíny zimních zájezdů pro příští rok: 13. - 14. 1. 2001, 27. 28. 1. 2001, 3. - 4. 3. 2001

Informace

Redakce Občasníku vyhlašuje soutěž Někde v textu našeho Občasníku budou vycházet po celý rok soutěžní otázky. Správné odpovědi můžete zasílat redakci Občasníku, Zajícovi, nebo Humpovi do vydání nového čísla, kde bude správná odpověď uveřejněna. Ty pak nakonec budou slosovány na nějakém významném společenském večeru. Termín Slosování bude taktéž uveřejněn v Občasníku.

-redakce-

Stále trvá náš zájem o nábor nových členů, lidí, kteří by se chtěli zapojit aktivně do života v loděnici. Také hledáme oddíl, kterému chybí zázemí, nemusí být zrovna vodácký, může být i turistický. Naše loděnice je dosti velká a bohužel, není využita dostatečně.

- Výbor oddílu-

Oznamujeme tímto všem našim členům i nečlenům, že výbor oddílu bude zadávat zakázku na výrobu nových oddílových triček. Pakliže byste o ně měli zájem, včas se informujte, popřípadě nahláste počet kusů a velikost. Předběžná cena by měla být kolem 130,-Kč

- Výbor oddílu-

Společenská rubrika

Loděnici zachvátila nemoc zvaná „SVATBA“. V letošním roce ji prodělali bývalí členové TOM Motorlet: Eva Kautská, Michal Vítovec a Katka Fürstová. Na první pohled není patrné zasažení touto chorobou. Projevuje se však postupným vzdalováním se od loděnice a upřednostňováním jiných aktivit. Vyléčení je téměř nemožné. Všem nemocným jsou i nadále dveře otevřené a v krizi mají možnost vyjet na zájezd s námi.

Pavel Kárník

Inzerce

Vážení čtenáři Občasníku. Tato rubrika z našeho časopisu zmizela již před dlouhou dobou. Celou tu dobu

totiž nikdo nic neinzeroval, přestože je to zadarmo. Je zde až nyní.

Prodám plastový kajak Bert. Je modročervený, v dobrém stavu, r.v. červen 1999, f. Železný. Jezdil jsem na něm 1 rok a musím říct, že jsem se na něm celkem slušně jezdit naučil, ačkoliv jsem předtím na kajaku neseděl. Rád bych ho prodal za 10 000,-Kč. Ke kajaku dále zdarma přidám nafukovací vaky a dvoukomínovou neoprénovou špricku. Bližší informace: Pavel Drbal, tel: 02/72762157, nebo lépe: 0605/750516.

V loděnici jsou na prodej starší laminátové kanoe a singly, některé i rozestavěné. Přesně vám vše ukáže Martin Kraml – Zajíc, který zná i prodejní ceny.

- redakce-

Občasník kanoistického oddílu

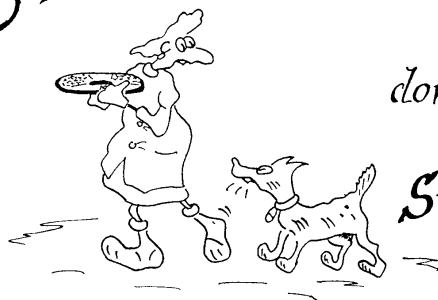
Vydává kanoistický oddíl SK Motorlet. Šéfredaktor: Pavel Drbal; redakce: Jiří Jareš, Pavel Kárník, Martin Kraml, Martin Humpolec; foto Martin Humpolec, korepetitor: Jaroslav Kraus. Toto číslo vyšlo dne 26. října 2000. Veškeré připomínky, příspěvky a nápady zasílejte na adresu : Pavel Drbal, Trenčínská 24, Praha 4-Spořilov, 141 00. Příjem inzercí tamtéž. Konečné úpravy provedla firma Žbluňk společnost s rozumem neomezeným. Vydala pochybná Swientkova společnost Podivná plynárenská nákladem 110 výtisků.

Internetová adresa: <http://baf.cz/motorlet>

Email: motorlet@seznam.cz

*TOM kanoistického oddílu
SK Motorlet
pořádá
XVII. ročník
přespolního běhu*

**© KOZLÁČ PANNY
Z DÍVČÍCH HRADŮ**

*v kategoriích
žáci, žákyně
dorostenci, dorostenky
muži, ženy
Startovné 15 Kč*

Sraz v sobotu 4.11.00 v 9⁰⁰ u loděnice SK Motorlet na Zličově

spojení: jednu stanicí jakýmkoli autobusem ze stanice metra B Smíchovské nádraží - výstupní st. Lihovar